

”Și intrând, trecea prin Ierihon. Și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.”
(Luca 19, 1-10)

O, fraților, vă dați seama că aceste cuvinte sunt și pentru noi? Că noi suntem păcătoșii pentru care Domnul, Viteazul, a venit pe pământ? **Negrăita iubire pentru noi L-a adus din ceruri să caute pe cei pierduți**, să mântuiască pe cei păcătoși! Uitați-vă la **Zaheu cel mic, care în dorința de a-L vedea pe Domnul s-a înălțat. Hristos Se apropie de noi cum s-a apropiat și de el atunci**, împresurat de o mare de oameni, unii drepti iar alții cârtitori. Două mii de ani de istorie vuiesc împrejurul Lui, covârșindu-ne. Auziți vuietul acesta? Trecutul ni-l aduce și ni-l lasă alături. Și în mijlocul uriașelor mulțimi merge smerit Domnul și Mântuitorul nostru. **Să alergăm și să ne înălțăm ca să-L vedem.** Nimic, din tot ce-a fost și din tot ce este, nu-i atât de vrednic de privit. Să ne ridicăm din drumul mocirlos pe care ne-am târât până acum; să ne urcăm într-un copac înalt: El va veni, cu siguranță va veni la noi. Preafericit cel pe care îl va chema dulce glas, glasul din a cărui dulcețată se adapă îngerii!

Căința este cu adevărat cea dintâi treaptă a scării ce duce spre împărăția lui Dumnezeu. Nimeni n-a suit vreodată pe treapta a doua până ce nu a urcat pe cea dintâi. În deșertul acestei lumi, căința este singura cale de a bate la poarta cerului. Poți să bați cu pumnul în zidul unei case oricât de mult poștești; nu te va auzi nimeni, nimeni nu-ți va deschide. Dar bate în ușă, și ți se va deschide. **Căința e bătaia**, nu în zid ci în poarta care dă spre lumină și mântuire. Cine se căiește cu adevărat și vrea să intre în casa Tatălui Ceresc a și bătut la una din ușile prin care se poate intra în această casă.

Lăcomia orbește; numai Hristos poate da orbilor vedere. **Lăcomia însingurează** și-l leagă pe om în lanțurile robiei; Hristos îl scoate pe captiv din singurătate și-l duce în tovărășia îngerilor. El Se arată tuturor penitenților care se luptă să-L vadă, și cui Se arată El se arată și tainele cerului și ale pământului, și toate binecuvântările pe care le-a pregătit Dumnezeu, de la întemeierea lumii, celor ce-L iubesc.

Sfântul Nicolae Velimirovici

www.sfantulnicolaevelimirovici.wordpress.com

Vedeți ce a făcut Zaheu vameșul? Întâi **L-a căutat pe Dumnezeu. Apoi L-a primit cu bucurie în casa sa.** Apoi și-a mărturisit păcatele de bună voie. Apoi și-a luat singur canon de pocăință pentru cele făcute și la urmă Mântuitorul l-a dezlegat de păcate prin cuvintele: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam! (Luca 19, 9).

Așa trebuie să facem și noi, frații mei. **Fiecare dintre noi semănăm oarecum cu Zaheu**, pentru că toți suntem biruiți de lăcomie, de zgârcenie, de răutate, de nepăsare, de nepocăință. Incă și casele noastre seamănă cu casa lui Zaheu, pentru că în ele, ca și în noi, stăpânește mândria, grija numai pentru trup, pentru averi, pentru desfrânare, pentru beție, pentru cele trecătoare. De aceea sunt și atâtea boli, certuri și dezbinări în familiile creștinilor, pentru că **puțini mai sunt care caută din inimă pe Dumnezeu și doresc cu adevărat mântuirea sufletului.** Poate niciodată n-a fost familia creștină mai slăbită și robită de păcate ca acum.

Dar **Dumnezeu, care știe toate și privește în inimile noastre, are întotdeauna milă de noi.** Asemenea lui Zaheu, **El vine înaintea noastră să ne cheme la pocăință și dorește să intre în casa sufletului nostru.**

Hristos vine la noi mai ales prin rugăciune, prin milostenie, prin pocăință. El vine la noi prin Sfânta Spovedanie și Sfânta Împărtășanie, care se sfintește și se dă celor vrednici în timpul Sfintei Liturghii.

Dacă ne vom strădui să mergem cât mai regulat la biserică, dacă ne vom plânge păcatele și le vom mărturisi la preot, dacă vom face canonul rânduit și vom primi cu evlavie Trupul și Sângele Domnului atunci Hristos ne va chema la El ca pe Zaheu și El Insuși va veni la noi și ne va zice: **Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, că și acesta este fiul lui Dumnezeu după dar.** Amin.

Părintele Ilie Cleopa - <http://www.crestinortodox.ro>

„Aceasta, în general vorbind, este marea și uimitoarea minune a lui Iisus Hristos.

Nu vindecarea slăbănogilor, mușilor, surzilor, gârbovilor, leproșilor, orbilor, muribunzilor; nu înmulțirea pâinilor, umblatul pe mare, tămăduirea demonizaților și nici chiar învierea morților.

Minunea cea mare și fără seamăn aceasta este: prefacerea totală a omului, săvârșită atât în vremea cât a trăit El pe pământ cât și după înălțarea Sa la cer, de-a lungul veacurilor, prin șirul practic infinit de mucenici, sfinți, convertiți și transfigurați. „

Părintele Nicolae Steinhardt – din ”Dăruind vei dobândi”

Ce este harul?

Cuvântul har este un cuvânt foarte des folosit în credința noastră, mai ales în slujbele Bisericii. La Sfânta Liturghie auzim cuvintele: **“Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău”**, sau binecuvântarea apostolică: **“Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți”**, sau **“Binecuvântarea Domnului peste voi toți, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor”**. Dar ce este harul?

Harul, care se mai numește și grație, este **puterea sau energia dumnezeiască necreată, pe care Duhul Sfânt o împărtășește credincioșilor prin Sfintele Taine**, ca ajutor pentru mântuire. (Catehism)

Harul lui Dumnezeu îl **primim de la Botez** și îl păstrăm în noi prin Sfintele Taine și prin toate faptele bune. Adică prin post, rugăciune, spovedanie, împărtășanie, citirea cărților sfinte, priveghere, milostenie, smerenie, nașterea și creșterea copiilor în frica lui Dumnezeu și toate celelalte. (Părintele Cleopa)

Ce este harul? Un dar al lui Dumnezeu dăruit omului pentru credința în Hristos spre mântuirea sufletului. Harul este puterea iertătoare, miluitoare, luminătoare, mântuitoare care îndeamnă spre fapta cea bună. (Sf.Ioan de Kronstadt)

Cuvânt de folos:

O soră a întrebat-o pe Fericita Teodora:

- **Vreau să-mi mântuiesc sufletul, cum pot să fac aceasta?**

I-a spus ei sfânta:

- **Cum am putea să ne mântuim sufletul, buna mea soră, dacă ușa limbii noastre este deschisă?**

De nu ne vom sili sufletul spre liniște, rugăciune și tăcere, nu ne vom putea mântui.

“Tu fă bine și așteaptă răul. Binele ți-l va răsplăti Dumnezeu. Dacă oamenii, rudele ți-ar face bine, ție ce cruce ți-ar mai rămâne? Deci roagă-te pentru cei ce te blestemă, fă bine celor ce-ți fac rău; celui ce-ți cere nedrept dă-i tot ce-i trebuie lui din lăcomie. Cu alte cuvinte, nu te împotrivi răului când te asuprește cu nedreptate, ca să nu calci legea iubirii de Dumnezeu și de oameni, indiferent cum sunt ei. Tu fii cum trebuie. Tu să ai grijă să nu zici rău absolut nimănui, indiferent ce nedreptate ți-ar face pentru că iertându-le toate, așa urmezi lui Iisus, așa ții împotriva firii sau mai bine zis mai presus de fire legea lui Dumnezeu – a iubirii. Cu toți sunt fiii lui Dumnezeu, chiar dacă ei tăgăduiesc asta, iar tu trebuie să știi că și ei au un suflet de mântuit.” (Părintele Arsenie Boca - Cuvinte vii)

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a XVI-a) - Ectenia celor chemați

“Câți sunteți chemați, ieșiți. Cei chemați, ieșiți. Câți sunteți chemați, ieșiți.

Ca nimeni dintre cei chemați (să nu rămână). Câți suntem credincioși, iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Înțelepciune! Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.”

Ectenia se încheie cu expedierea din Biserică a celor chemați, pentru că de acum înainte se va desfășura “Taina celor credincioși”: **“Catehumenii sunt trimiși și credincioșii reținuți**, căci acest moment descoperă sfârșitul veacurilor. Cel ce rămâne, se pregătește pentru prezentarea la judecată” (Paul Evdokimov) **De acum înainte Liturghia va deveni în exclusivitate, lucrarea celor credincioși**, celor ce sunt de drept membrii ai Bisericii prin primirea Tainei Sfântului Botez.

Tema catehezei din 3 februarie 2013 - Grija părintelui pentru fiii duhovnicești

Programul săptămânii 3 februarie 2013 – 10 februarie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	3 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a lui Zahau)
Duminică	3 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză – Pr.Ticu
Luni	4 februarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Ticu
Miercuri	6 februarie	9 - 11 - Sfintirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri	8 februarie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	8 februarie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	9 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	9 februarie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 16 –a după Rusalii – Pr.Dragoș
Duminică	10 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda talanților) - Pr.Dragoș
Duminică	10 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză – Pr.Dragoș